

UNFCCC-forhandlingerne i Tianjin, Kina den 4.-9. oktober 2010:
Afrapportering

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kemin@kemin.dk
www.kemin.dk

Hovedindtrykket fra UNFCCC-forhandlingerne i Tianjin den 4.-9. oktober er, at vigtige dele af de to forhandlingsspor – hhv. Kyoto Protokollen og Klimakonventionen – fortsat politiseres frem for forhandles.

Det er op til Tianjin-mødet lykkedes det mexicanske formandskab at gøre et sæt af beslutninger på COP16 til det erklærede mål for konferencen. Et samlet Cancun-resultat kunne bestå af følgende tre emner: (1) en beslutning om, hvorvidt (visse af) de nuværende Kyoto-lande skal påtage sig nye forpligtelser under Kyoto Protokollen – og givet fald under hvilke betingelser; (2) en Cancun-pakke med beslutninger på visse emner (formentlig grøn fond; afskovning; tilpasning; teknologi - og med reduktioner hhv. MRV-retningslinjer som særligt svære udeståender); samt (3) en beslutning om at fortsætte forhandlingerne frem til COP17 i Sydafrika, muligvis tilsat det krav, at disse skal munde ud i en retligt bindende ramme.

Globalt klima

15. oktober 2010

I Kyoto-forhandlingerne bekræftede mødet, at spørgsmålet om, hvorvidt Kyoto-landene (dvs. ilandene minus USA) skal påtage sig en ny reduktionsforpligtelse under Protokollen, vil blive centralt i Cancun. Udover spørgsmålet om reduktionsforpligtelser i Kyoto Protokollen fokuserede forhandlingerne på Protokollens "værktøjskasse", dvs. hvilke virkemidler (f.eks. CDM og regler for optag i skov og jorde) ilandene skal have til rådighed til at nå deres reduktionsmål. Der var to positive fremskridt undervejs:

For det første substansdiskussioner af, hvordan det undgås, at overskuddet af landekvoter (såkaldte AAU'er) fra første forpligtelsesperiode underminerer den miljømæssige integritet af reduktionsindsatser i evt. kommende forpligtelsesperioder.

For det andet var der fremskridt i forhandlingerne af reglerne for CO₂-optag i jorde og skov – de såkaldte LULUCF-regler. De fleste lande nåede til enighed om en review proces, der har til formål at lade eksterne eksperter kontrollere ilandenes valg af referenceniveauer (dvs. valg af hvor meget og hvordan optag i skove medregnes med henblik på at fastslå, om den fremtidige udvikling skal ses som et CO₂-udledningsoverskud eller -underskud).

For forhandlingerne under Klimakonventionen i Tianjin er resultaterne blandet: På positiv-siden tæller, at der er sket fremskridt på områder som

finansiering (f.eks. processen mod en ny finansieringsfond), teknologi, afskovning, tilpasning m.fl. På negativ-siden tæller, at der er en fastlåst situation især omkring reduktionsindsatsen, hvor fremskridt med at forankre I-landenes reduktionstiltag bremses af uenighed om, hvordan balancen skal være mellem de to forhandlingsspor, og hvordan ulandenes reduktionsindsats samt opfølgning herpå (MRV) skal håndteres. Det er disse forhandlinger, som er mest blokeret.

Indtrykket fra forhandlingerne i Tianjin er, at der overordnet er enighed om "brutto-listen" af beslutninger, der potentielt kunne indgå i en Cancun-pakke, men modstridende synspunkter på, hvad der nødvendigvis skal indgå for, at pakken anses for tilstrækkeligt "balanceret" og dermed acceptabel for landene.